

POSTANOWIENIE

30 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 30 sierpnia 2024 r. w Warszawie
zażalenia Bank w W. oraz zażalenia T. D. i D. D.
na wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 31 marca 2023 r., I ACa 1508/22,
w sprawie z powództwa T. D. i D. D.
przeciwko Bank w W.
o zapłatę i o ustalenie,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok w części uchylającej wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 14 kwietnia 2022 r. (pkt 2.)**
- 2. pozostawia orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z 14 kwietnia 2022 r. uwzględnił powództwo o ustalenie i zapłatę wniesione przez powodów T. D. i D. D..

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, po rozpoznaniu apelacji pozwanego, wyrokiem z 31 marca 2023 r. oddalił apelację pozwanego w zakresie dotyczącym powództwa o ustalenie oraz uchylił zaskarżony wyrok w pozostałej części, dotyczącej roszczenia o zapłatę i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego

rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Legnicy. Jako podstawą wydania orzeczenia kasatoryjnego Sąd drugiej instancji wskazał art. 386 § 4 k.p.c.

W zażaleniach skarżący zarzucili naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. Wnieśli o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, toczącym się na skutek zażalenia na orzeczenie kasatoryjne sądu drugiej instancji, kognicja Sądu Najwyższego ogranicza się do zbadania czy zostały naruszone przepisy postępowania określające podstawy uchylenia przez sąd drugiej instancji zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Sąd Apelacyjny wskazał, że zachodzi podstawa do uchylenia wyroku Sądu pierwszej instancji, odwołując się do treści art. 386 § 4 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi wówczas, gdy sąd rozstrzygnął nie o tym, co było przedmiotem sprawy, zaniechał w ogóle zbadania materialnej podstawy żądania, pominął całkowicie merytoryczne zarzuty zgłoszone przez stronę, rozstrzygnął o żądaniu powoda na innej podstawie faktycznej niż zgłoszona w pozwie, nie rozważył zarzutów pozwanego dotyczących kwestii faktycznych lub prawnych rzutujących na zasadność roszczenia powoda. Uwzględniając sposób rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Okręgowy, który uwzględnił powództwo w zakresie obu żądań objętych żądaniem pozwu, brak jest podstaw do uznania, że istota sprawy nie została przez ten Sąd rozpoznana. Sąd pierwszej instancji dokonał merytorycznej oceny żądań powodów. Odmienne ocena dotycząca żądania pozwu w zakresie roszczenia pieniężnego, której dokonał Sąd drugiej instancji, związana z wykładnią art. 405 k.c. i art. 410 § 1 k.c., uzasadniająca w jego ocenie potrzebę uzupełnienia ustaleń faktycznych, które pominął Sąd pierwszej instancji nie uzasadnia stwierdzenia, że została spełniona przesłanka wydania orzeczenia kasatoryjnego określona w art. 386 § 4 k.p.c. Uwzględniając powyższe należało przyjąć, że w zażaleniach zasadnie zarzucono naruszenie art. 386 § 4 k.p.c.

Z tych względów wyrok w zaskarżonej części podlegał uchyleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.

[SOP]

R.G.